

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 75. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm3749.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

De Ni kom nu hjem til Canaan med deres Korn-Sække, hvori de, med stor Forfærdelse, fandt alle deres Penge igien, og den gamle *Jakob* vilde Intet høre om at lade *Benjamin* reise til Ægypten, før Kornet var fortæret og Hungeren for Dørrer, men da gav han endelig efter, betroede *Benjamin* til *Juda* og lod dem fare afsted, med de dobbelte Penge og med Foræringer til den store Herre, efter Landets Leilighed, af Balsam, Honning, Mandler og Deslige. Skal jeg nu være barnløs, sagde Oldingen, saa faaer jeg da være det, men min Gud skiænke eder dog Naade for Mandens Øine, saa jeg faaer baade *Benjamin* og eders *anden* Broder igien! Dermed reiste de og kom til Ægypten, og da de meldte dem hos Ministeren, befalede han sin Huus-Hovmester at bringe dem hjem til ham og gjøre An stalt til et Giæste-Bud for dem, men da de blev ført til Ministerens Huus, tænkte de, det var for Pengenes Skyld, der havde forvildet sig i deres Sække og kom derfor strax frem med dem til Huus-Hovmesteren, gjørende mange Undskyldninger for den ubehagelige Feiltagelse. Han beroligede dem imidlertid med den Forsikkring, at han havde faaet Pengene, saa hvad de havde fundet i deres Sække, maatte de takke Gud for, hvorpaa han førde deres fangne Broder ind til dem, gav dem Vand til deres Fødder og Foder til deres Æsler og fortalde dem, de skulde spise til Middag hos Ministeren. Da nu Ministeren kom, havde de Foræringerne paa rede Haand, som de overrakde, og kastede sig i Støvet for ham, hvorpaa han spurgde: hvordan de levede, og om deres gamle Fader var frisk, og da de svarede ja, sagde han: Gud velsigne den Mand! hvorved de atter bøiede sig dybt for ham. Dernæst faldt Ministerens Øine paa *Benjamin*, som han havde Moder sammen med, og han maatte da sige: det er altsaa eders yngste Broder, som I lovede at bringe mig, men han fik neppe Tid at lægge til: Gud være dig naadig, min Søn! før Hjertet løb af med ham og han maatte ind i Kammeret at give sine Taarer Luft. Da han imidlertid havde vasket dem af, kom han ind og lod rette an ved tre Borde: et for ham selv, et for hans Brødre, og et for hans Ægyptiske Giæster, som det var modbydeligt at sidde tilbords med Ebræer, men hvad Brødrene forbausedes over, var at de blev bænkedede efter Alderen, saa den Ældste kom ganske rigtig til at sidde øverst og den Yngste nederst, og at der blev lagt fem Gange saameget for *Benjamin*, som for Nogen af de Andre.